

OVERWEGING ALLERZIELEN

DATUM 2 november 2018

VOORGANGER Hans Schoorlemmer

EERSTE LEZING Jesaja 25, 6-9

EVANGELIE Johannes 11, 17-26

OVERWEGING

In de eerste lezing hoorden we de droom van Jesaja , een hemels visioen van vrede en troost. Dat er een God is die ooit alle tranen van de ogen wegwist, die hoop is en redding... In die droom wordt ook de waas vernietigd, die mensen het zicht beneemt, wordt de sluier verscheurd die mensen omhult.. Een groots visioen, misschien wel te groot voor vandaag. Maar toch ook herkenbaar...dat er een **waas, een mist**, die je het zicht ontnemt, een sluier, **een rouwsluier**, die je omhult, omdat je iemand verloor, waar je intens mee verbonden was. Niet zozeer letterlijk die sluier, in onze cultuur, wel figuurlijk. Dat er iets tussen jou en je omgeving, je mensen, die dingen, het licht is geschoven. De droom, de hoop is, dat die waas ooit verdwijnt, dat dat kleed wordt verscheurd...

Rouw, afscheid heeft velen gezichten. Bij sommigen is het rustig vrede, overgave....Rouw kan ook rauw, bitter, uitzichtloos, alleen, alleen soms ook met al het onaffe en niet gedeelde leven..

Marta en Maria zijn ook in de rouw...om hun broer Lazarus die al vier dagen in het graf ligt – in bijbels taal is dat dit morsdood.....Om hen heen allemaal rouwende mensen....medeleven....Jezus was er niet bij toen hij stierf. Als het verhaal begint is Hij onderweg. Maria en Martha, maar ook Lazarus was zijn vriend...

Marta loopt hem tegemoet en als ze hem vindt, zegt ze: Als U hier geweest was, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn. Het klinkt als verwijt: Je hem in de steek gelaten, je hebt ons in de steek gelaten...Maar ze heeft de moed niet opgegeven: Maar ik weet, dat God u alles zal geven, wat U Hem vraagt.

Martha heeft een duidelijk idee van God van Jezus: Hij is steeds alom aanwezig, moet, dat zijn, Hij kan alles voorkomen. Als Hij er is...

Jezus zegt: Je broer zal verrijzen, opstaan.

Martha: - zoals het in de tempel heeft geleerd - ja, hij zal opstaan op de laatste dag....straks later...

Maar Jezus zegt : **ik ben de Opstanding en het leven..** Wie in mij gelooft , zal leven, ook wanneer Hij sterft. **Wie in mij gelooft zal leven, ook als hij sterft!**

De Opstanding en het Leven staan vlak voor haar, heel dicht bij, hier en nu, het is mensen van vlees en bloed...die zegt: als in mij, in mijn liefde gelooft, zul je leven! Nu wil ik eeuwig leven met je delen.

God en ook Jezus bespaart ons het lijden, de dood niet....Hij is ook niet steeds in de buurt....En toch wil hij Martha aanraken, aanstoten, met zijn Liefde zijn levenskracht wil, zijn licht....

Nergens in de Schrift zien we dat Jezus met mensen in de put gaat zitten, daar zijn engelen voor....Toch... Hij die de Liefde en de Barmhartige is, komt bij mensen binnen, door sluiers en mistflarden heen... Dat je weer opengaat...zacht wordt, dat goede herinneringen terugkomen, een dode gaat leven op een warme plek in je hart...Het gaat niet in één keer, het kan een lange weerbarstige weg zijn...Het is wel onze hoop, ons verhaal....

Wat verhalen, om het geheim van eeuwig toch iets dichterbij te weten:

Verhaal bij de verhuizing van IJsselmuiden naar Zwolle (2009) :

Bij het inpakken van mijn spullen rolde er ineens een foto van mijn vader uit een map. Een foto van mijn vader in zijn kist. Ik schrok. Ik wist niet dat hij zo dood was. Hij was helemaal uitgemergeld, ingevallen wangen vel over been. Ik was het beeld vergeten. Ik heb het beeld van de foto die boven mijn bureau hangt: mijn vader met een vol gezicht, lachend, hij heeft een binnenpretje. Zo is hij bij me, zo bewaar ik hem, zo leeft hij bij mij en bij de goede God

In de herfst vakantie bezocht ik een vriendin. Ze heeft in het voorjaar haar man Jan verloren. Tijdens het bezoek viel mijn oog op een schaaop op de vensterbank. Jan had die laten maken. Mijn oog viel vooral op de tekst, die in de schaal was gekrast, een lied een gedicht van Hanna Lam. (voorkant boekje)

De mensen van voorbij
zij blijven met ons leven.
De mensen van voorbij
ze zijn met ons verweven
in liefde, in verhalen,
die wij zo graag herhalen,
in bloemengeuren, in een lied
dat opklinkt uit verdriet.

